

Danieren

Udgivningsblad for det danske Folk i Amerika

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Neb.

Danieren udgaaer hver Tirsdag og Fredag...

Bestilling, Betaling, Adresforandring og andet angaaende Bladet adresseres: DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Neb.

Redaktion: A. M. Andersen. Alle Brevbreve til Danieren's Redaktionskontor...

Entered at Blair Postoffice as second class matter.

Advertising Rates made known upon application.

I Tilfælde af Uregelmæssigheder ved Modtagelsen bedes man skrive til det næstliggende Postkontor...

Naar Vælgere henvender sig til Folk, der opererer i Bladet, enten for at købe hos dem eller for at faa Oplysning om det averterede...

Zæderne i Rusland. I „London Times“ har Mr. Lucian Wolf nylig offentliggjort et Brev angaaende Zæderne...

Angaaende Dansk sagde Dommer Winston, Anabonda, Mont., iflg. „Luth.“ fornødig i et Foredrag bl. a., at „han syntes, det var overmaade underligt, at ikke alle Præster og skikkelige Folk gjorde mere for at udrødde Danien...“

Om Reform i Sina skrives i et Missions-Tidskrift, at næsten i alle Lande af en Dag har Canton udrød det den Spilleforbudsloven...

Lutheraneren læses følgende Udtalelse om Foreningslagen og Børnefødselen:

Stal Børnefødselen sættes paa Fode, maa vi begynde med Foreningslagen. Den Opgave at bringe Børneundervisningen tilbage paa Guds Ords Grund, er saa vanskeligt og hindringerne er saa mange...

Angaaende den lutheriske Kirkes Arbejde i Philadelphía, Pa., har Rev. M. C. Schenck samlet følgende Tal, der taler godt for Kirkesamfundet der. — Philadelphía „engelske Konference“ har 43 Menigheder i Byen...

Den engelske Syge.

Dette Udtryk er forekommet enkelte Gange her i „D.“, og vi har ogsaa mødt det i norske Aviser. Som vi forstaa det, vil man dermed betegne Tilfældigheden til at foretrække Engelsk for Modersmaalet.

At faa den Tilfældighed kan være en Syge, det indrømmer vi, men det er vistnok dog kun Undtagelser fra Regelen. Det er Forhold og Omstændigheder, der fører det med sig, at Modersmaalet bliver fortrængt af det engelske Sprog.

Vi har saaledes ikke længe lagt Mærke til, at unge Danse, som er født og opdraget her og taler det engelske Sprog godt, net ikke er villige til at tale Dansk. Men tænkt nu blot paa, hvor borte Landsmænd har spredt eller i Smaalkyngler!

Der tales maaske Dansk i Hjemmene, men Omgangs sproget, Foreningsproget og — Skoleproget er Engelsk. Der hører Engelsk, tales, læses og skrives Engelsk — Bøger og Blade fører engelsk Sprog. Og hvad har man saa som Modvægt derimod?

Det Dansk, der til daglig tales i Hjemmene, og det er meget ufuldkomment, provinzielt Dansk. Dets Omfang naar ikke længere end til de Tænder, der forekommer under Hverdagslivets Sykler.

Ved vore Universiteter (baade her i Nebraska og mange andre Stater) agtes de skandinaviske Sprog lige med flere andre levende Sprog, og det er en oplagt Ungdom jo stolt af.

Spørg det gælder om for at have Modersmaalet, det er Skolegang i dette Sprog. Vore unge Mennesker maa lære vort Sprog, saa de lærer det lige saa let, som de lærer Engelsk.

Men mindre Forudsætninger vil heller ikke forslaa som Modvægt imod den engelske Indflydelse, vore Børn og unge er under. Men hvilke Forudsætninger kræver saa igen en dansk Dannelse som den paapegede?

Ja, den forudsætter store danske Settlementer paa Landet eller i Byen, saa der kan holdes dansk Skole for Børnene fra smaa af og op.

Da den forudsætter et kraftigt Menighedsliv og Menighedsarbejde, deriblandt et kraftigt Ungdomsarbejde, der kan forstærke, hvad der er begyndt i Børnene. Eller den forudsætter Lygt og Evne hos Forældrene til at jense deres Børn til en god dansk Værelseanstalt og holde dem der i flere Vintre.

Altjaa — hvor man har de nævnte Forudsætninger, der kan man vente og forlange noget i Retning af vort Modersmaals Bevarelse. Og der kan man saa selvstændigt med Rette tale om engelsk Syge, hvis man alligevel lader haant om Modersmaalet.

Men hvor de rimelige Forudsætninger mangler, der gør man kloget i ikke at tale om engelsk Syge, men i dets Sted spørge, hvad der er gjort for at faa Modvægt imod engelsk Indflydelse. Og endelig — hvor Modersmaalet saa ikke kan bevares eller holdes, fordi Betingelserne mangler, der faar vi bemærke det engelske Sprog for at bevare det, som er mere værd end sproget — Kristendommen, som Gud har givet os den i vor dyrebare lutheriske Kirke.

Buddhisme og Kristendom. For nogle Uger siden holdtes et Solemøde i Roskilde, ved hvilket Professor Henrik Scharling talte om oventaaende Emne. Vi giver her efter „Roskilde Dagblad“ et kort Referat af hans Tale.

Der er fire hovedpunkter, hvorom alting drejer sig: Hvad er Livet? Livet er Videlse. Hvorfor er Livet Videlse? Det er det ikke i og for sig, men det kommer af vor forfærdige Maade at opfatte Livet paa.

Spørgedes om for at have Modersmaalet, det er Skolegang i dette Sprog. Vore unge Mennesker maa lære vort Sprog, saa de lærer det lige saa let, som de lærer Engelsk.

Men mindre Forudsætninger vil heller ikke forslaa som Modvægt imod den engelske Indflydelse, vore Børn og unge er under. Men hvilke Forudsætninger kræver saa igen en dansk Dannelse som den paapegede?

Ja, den forudsætter store danske Settlementer paa Landet eller i Byen, saa der kan holdes dansk Skole for Børnene fra smaa af og op.

Da den forudsætter et kraftigt Menighedsliv og Menighedsarbejde, deriblandt et kraftigt Ungdomsarbejde, der kan forstærke, hvad der er begyndt i Børnene. Eller den forudsætter Lygt og Evne hos Forældrene til at jense deres Børn til en god dansk Værelseanstalt og holde dem der i flere Vintre.

Altjaa — hvor man har de nævnte Forudsætninger, der kan man vente og forlange noget i Retning af vort Modersmaals Bevarelse. Og der kan man saa selvstændigt med Rette tale om engelsk Syge, hvis man alligevel lader haant om Modersmaalet.

Men hvor de rimelige Forudsætninger mangler, der gør man kloget i ikke at tale om engelsk Syge, men i dets Sted spørge, hvad der er gjort for at faa Modvægt imod engelsk Indflydelse. Og endelig — hvor Modersmaalet saa ikke kan bevares eller holdes, fordi Betingelserne mangler, der faar vi bemærke det engelske Sprog for at bevare det, som er mere værd end sproget — Kristendommen, som Gud har givet os den i vor dyrebare lutheriske Kirke.

Til Vægter har jeg sat dig. Tale af Alb. Lunde ved Høllersmødet. (Referat i „Ar. Dgbl.“)

Der er fire hovedpunkter, hvorom alting drejer sig: Hvad er Livet? Livet er Videlse. Hvorfor er Livet Videlse? Det er det ikke i og for sig, men det kommer af vor forfærdige Maade at opfatte Livet paa.

Spørgedes om for at have Modersmaalet, det er Skolegang i dette Sprog. Vore unge Mennesker maa lære vort Sprog, saa de lærer det lige saa let, som de lærer Engelsk.

Men mindre Forudsætninger vil heller ikke forslaa som Modvægt imod den engelske Indflydelse, vore Børn og unge er under. Men hvilke Forudsætninger kræver saa igen en dansk Dannelse som den paapegede?

Ja, den forudsætter store danske Settlementer paa Landet eller i Byen, saa der kan holdes dansk Skole for Børnene fra smaa af og op.

Da den forudsætter et kraftigt Menighedsliv og Menighedsarbejde, deriblandt et kraftigt Ungdomsarbejde, der kan forstærke, hvad der er begyndt i Børnene. Eller den forudsætter Lygt og Evne hos Forældrene til at jense deres Børn til en god dansk Værelseanstalt og holde dem der i flere Vintre.

Altjaa — hvor man har de nævnte Forudsætninger, der kan man vente og forlange noget i Retning af vort Modersmaals Bevarelse. Og der kan man saa selvstændigt med Rette tale om engelsk Syge, hvis man alligevel lader haant om Modersmaalet.

Men hvor de rimelige Forudsætninger mangler, der gør man kloget i ikke at tale om engelsk Syge, men i dets Sted spørge, hvad der er gjort for at faa Modvægt imod engelsk Indflydelse. Og endelig — hvor Modersmaalet saa ikke kan bevares eller holdes, fordi Betingelserne mangler, der faar vi bemærke det engelske Sprog for at bevare det, som er mere værd end sproget — Kristendommen, som Gud har givet os den i vor dyrebare lutheriske Kirke.

Til Vægter har jeg sat dig. Tale af Alb. Lunde ved Høllersmødet. (Referat i „Ar. Dgbl.“)

chilly, yet the early warmth of Father Sol promised an unusually hot day. There were no sounds save for the squeaking of the windmill at its incessant task, the occasional crow of Chantrelers in the farmyard just beyond, or the chirp of a robin carolling his good-morning to the trees and flowers.

A short time only does this serene quiet prevail, when along the broad walk leading from Bethesda to the patients' settlements, footsteps could be detected, while upon nearer approach, the rattle of tumblers hitting against one another, mingled with the call, "Heiss Vasser" from a strong, lusty voice informed us that it was half past six, and time to arise.

From this time on, one could easily guess that the time for breakfast was not far distant. A swish of skirts told the writer that her own glass of hot water was on its way. Steps on the porch of Valborg's Minde, a cheery good-morning and Sister Ingeborg made her appearance.

A gentle tap at one of the doors aroused a tousled head covered partially by a checkered night-cap and a big zawn belonging to "our little girl". One after the other a half awake something lifted its head from the little white beds, and sleepily inquired, "What time is it, sister?"

Now for the temperatures. Ella with her thermometer stuck in her mouth with scarcely the hundred and ten mark visible, had anxiously peered at the little glass tube with a most disgusted look, saying, "There my temperature is ninety-eight, and I know it will be high this afternoon. I don't understand this." It will be explained that even though Ella is aware of the fact that she is a lunger, she wonders to this day why she carries temperature.

However, she was not affected enough to hinder her taking another snooze, and when the first bell for breakfast was rung, one leap only was necessary to reach the dressing room. A mere glance into this room would appear to the onlooker as being a decidedly upside down place, where strewn far and wide were hair pins, combs, brushes and such articles as were needed to make the ladies presentable at breakfast. A look into the mirror! Such would be an impossible thing, as no less than three were monopolizing the overworked looking glass at the same time, our little girl having the advantage, the other ladies standing on tiptoes, satisfying themselves with a mere corner of the glass.

Johnny now made her appearance smiling and happy with anticipations of Isaac's arrival the coming week. Elna having passed beyond this point was reaping the harvest of her former anxieties, of whether he would get the right train or not, and other similar remarks, meanwhile adding another touch to the fresh linen gown and the wavy locks, sincerely believing that A— would be pleased with her appearance. Why are they all in such a rush, as the door is thrown open and hurrying steps are heard on the walk leading to the brick building? One unaccustomed to the "San" life would instantly fear that the patients' hunger was so keen as to endanger starvation, but need we wonder when we realize that the last bell has rung fifteen minutes ago?

Silence reigns in Valborg's Minde, but from one side of the sleeping room the writer learned that some of the boys had either overslept or had waited their turn to primp, thus causing their tardy arrival, at the dining room to be commented upon, especially by the ones who fortunately this morning had

A DAY AT EBEN-EZER. A Patient. From "Brush Tribune". (Indsendt.) The sun in all its splendor, slowly arose, changing the somewhat blurred aspect of the horizon into a sudden expanse of brightness. The air was rather